

(3-a daŭrigo)

„PACO KAJ JUSTECO“

La hospitalo de St. Jakobo jam delonge deziigas en la dua duono de la jarcento Brugge havas 8 paroĥiajn ekleziojn: La St. Savinto, de Nia Sinjorino, de St. Walburga, de St. Jakobo, de St. Egidio, de St. Katerina, de la beginoj kaj de St. Donaciano (la istaj estas tre malgrandaj paroĥioj). Kiam oni pristudas la internan organizon de tiuj preĝejoj ekz. la fondigo de kapelianoj oni vidas ke estas epoko de prospero por la Bruĝanoj. Ĝi estas la glora epoko de Brugge kiu kondukta al la plejalto en 1300. En tiu jaro la sekvantaj landoj kaj regnoj sendis varŝipojn al Brugge: Anglujo, Skotujo, Irlando, Norvegujo, Danujo, Svedujo, Ruslando, Hungarujo, Bohemio, Germanujo, Polujo, Bulgarujo, Navario, Aragono, Kastilio, Leon, Andalusio, Granada, Galicio, Portugalujo, Fez, Marokio, Tuniso, Mallorkio, Sardinio, Konstantinopolo, Jerusalemo, Egipto, Armenio, Tartario, Francujo, Gaskonio, Sicilio. Certe estis ankoraŭ aliaj. +/- 1295 Brugge ekhavas la lastan ĉirkaŭmurigon kiu ĉi-foje tamen estis multe tro granda. Grandaj malkovraj terenoj restis interne de ĝi. Estas tiu fortikaĵo kiu nuntempe estas la belega promenadejo ĉirkaŭ granda parto de la urbo, kiu en la dekseca jarcento estis plena da muŝliloj de kiuj ankoraŭ nun estas du, proksime de la St. Krucpordego. Ekzistas ankoraŭ kvar pordegoj; 2 tre grandaj: la Genta kaj Krucpordegoj; 2 sufiĉe grandaj: la forĝista- kaj la azena pordegoj. Ankaŭ la ĉi-tiun fojon estis la franca reĝo kiu konstruigis ĝin. Li esperis ke li povus gardi la fortan namperon Brugge en siaj manoj sed tamen la Flandroj ne kaptis ĝin ka profitis.

Kiel aspektas la urbo? Kiam oni parolas pri la beleagaj luksegaj mezepokaj komercurboj, tiam necesas aldoni multe da imagpovo. La plej granda parto de la domoj estas ankoraŭ el ligno, tiel ke kiam domo ekbrulas estas ĉiam preskaŭ tuta kvartalo kiu forbrulas. Pro tio oni tiel ofte legas en antikvaj dokumentoj pri gravaj forbruladoj. Nur la ĉefaj stratoj estis per ŝtonoj kovritaj. Tre ofte la ŝtonoj estis metitaj nur de spaco al spaco por ke la homo ne devu tre marŝi en la koto kiam pluvegis. Tre multaj homoj havis do bastojn: porkojn, bovojn, ŝafojn kiuj ja libere povis kuri sur la strato; ne jam ekzistis tranĉoj aŭ aŭtomobiloj! Malgraŭ ĉio Brugge estis siatempe tute moderna urbo. En la fino de la 13-a jarcento oni ekzekutis gravajn laborojn: banejojn kaj kloakojn. Kiom da enloĝantoj estis en Brugge? Longtempe oni parolis pri 200.000. Oni miskalkulis. Brugge kaj Genta havis inter 35.000 kaj 50.000, Leper inter 25.000 kaj 35.000. Mi diris ke la glora epoko de Brugge etendiĝas ĝis 1300 kiu estas la apogeo. Tuj poste komenciĝas la tragedia epoko. Fakte ĝi jam komenciĝis en la dua duono de la 13-a jarcento kiam la Bruĝanoj havas malfacilaĵojn kun la Angloj kiuj liveras al Flandrujo la lanon kaj kiuj de en la manoj havis nian industrion. Pli gravaj aferoj okazos. Nun Brugge devas luktegi kontraŭ danĝeraj malamiko kaj perdas sub unu inter ili: 1280. La balfrido forbrulas. Ĝi entenis ĉiujn rajtigajn pergamenojn kaj dokumentojn de nia urbo. Tre grava bato ĝi estis. Ili volis rehavi la rajtojn skribitajn kaj la grafo volis profiti por doni ion malpli da rajtoj. Feruraj ribeladoj ekestis kontraŭ la grafo kiu tamen ĉion devas redoni. Pli danĝera malamiko survenas: La Francoj kun reĝo Filipo la Bela, ankaŭ nomita la konfalsiganto. La Flandroj estas komplete subpremataj de la Francoj.

Ili okupas unu post la alia ĉiujn urbojn. Francemula partio helpas ilin. En Brugge estas ega lukto inter la du. En Genta la francemuloj regas la situacion. Generala ribeliĝo ekloviĝos. Brugge estis ĝia kape. Unua radikala purigo okazas en Brugge mem dum majo 1302. Ĝi estas famkonata sub la nomo de: Bruĝaj frumatnaj herpreĝoj. Apenaŭ du monatoj poste Brugge, kun forta helpo de la urbo Leper, de la libera bruĝa komunumo kaj de la popolo de la marbordo kiujn helpis kelkaj aliaj grupoj, ekzemple el Genta, iras renkonten al la Francoj kaj apud Kortrijk okazis la fama batalo de la "Oraj spronoj". Je rememoro de tio la 11-an de Julio estas la nacia tago de la Flandroj. Ĝi estis ega malsukceso por la franca reĝo. Li nun estis pli singardema kaj povis jam rekomenci en 1304. Ne decida batalo, sed venis tamen la traktato Athis sur Orge kiu estis ege maljusta je la Flandroj. Fortaj punoj trafis la Bruĝanojn.

Sed venis ankoraŭ pli granda malamiko kontraŭ kiu ĉi-foje Brugge malgajnes kaj kiu mortigos nian urbon. Ĝi estas la sabloplenigo de la Swin. Paralele kun la maro kiu retiriĝis ankaŭ la akvo el la Swin retiriĝis. Tio estis nehaltigebla: kiel la nature kreis tre taŝgan lokon per ŝipvaturi kaj olŝipiĝi, tiel ĝi detruis tiun lokon; kiel ĝi kreis la gloron kaj la potencon de Brugge, tiel ĝi detruis Brugge.

(daŭrigota - skribis: F. Roose)

SKRIBITAJ DEKLAJ GENEZISAJ : - Pensej por tiu-ĉi tiam...
 Ĉian oni devas laboregi por plibonigoj, aŭ, se pli radikale, por reformadoj. Ĉi tiuj movadoj estis pli fortegaj, des pli ili montris al pli profundaj kaŭzoj. Unu de la tezoj de la genia Angla Katolika verkisto Gilbert KEMP Chesterton, estas ke ĉiuj malfacilaĵoj venas pri y tiu-ĉi fakto ke oni ne kaŭ forniĝas la ordonojn, institutojn ktp. al la naturo de la x homo; ke oni ĉia denove kaj denove deflankiĝas de la naturo. Tre sprite kaj eksterordinare, kiel li defendas tiun vidpunkton i.a. en la libro "Wat kankeert de mensheid" uitgeve "De Toorts", Hamstede en "Wiek op" Brugge.

Generala kaj nepre taŭga principo kiun oni devas sekvi je ĉiuj reformadoj estas tiu-ĉi: ĉiu aranĝo decas esti farata en konformo je la "naturo" de la homo. Tuj kiam oni kreas ion kontraŭnaturen x ĝi estas al morto kondamnita. Ĝi detruas sin mem; ĉar venante el la homo kaj direktante sin kontraŭ la naturo de la homo, ĝi kapablas nur fali entaŭ la postuloj de tiu naturo aŭ detruu tiun naturon mem. Sed jen venas la unua granda problemo. Ĉu la naturo de la homo estas esence bona? aŭ malbona? aŭ malbona kaj bona samtempe?

Jean Jacques Rousseau (1712-1778) asertas ke la naturo de la homo estas bona. Estas la societo kiu malbonigas la homon. La plej multaj protestantaj sektoj asertas ke la naturo de la homo estas malbona kaj nur malbona. La Rom Katolika Eklezio defendas la tezon ke la homa naturo "falis" pro la peko de ni ĵuunaj gepatroj. Efektive, ni povas konstati ke la homa naturo estas samtempe kaj bona kaj malbona. La malbono kaj la bona samtempe tentas nin ĉiam ĉia plej frua infanaĝo; kaj tio daŭras dum la tuta vivo. Inter du polusoj estas distirataj. Unu poluso tiras nin supren. La alia tiras nin malsupren. Ĝi en la plej fru infanaĝo ni vidas en la infano du malvirtojn; la malhumileco kaj la egoismo. (tiu-ĉi laste estas fakto komponento de multaj malvirtoj). En tre multaj okazoj kaj kontraŭ ĉiu evidenteco, la infano volas superi ĉiujn aliajn. Ankoraŭ pli ĵun, ĝi estas, instinkte, submetita, kiel la bestoj, al la leĝo de la egoismo. Kaj tamen samtempe ĝi faras ofte montron de simpatio kaj oferemo. Ĉu ankoraŭ instinkte ĉu eko de kompreno aŭ de sento kaj de valoro, taksu pri la homa idealo de la objektiva bono? Ĉiokaze la fakto ekzistas kaj ĝi pruvu la tezon ke du kontraŭaj fortoj manifestiĝas en nia naturo.

Ĉu tiu-ĉi konsideroj estas gravaj por projektoj pri reformadoj, tamen kaj ĉu preskaŭ ĉio dependas de ili. Se ekzemple la homa naturo estas esence nur malbona, oni venos al la negacio de la libera volo (aŭ volpovo, volkapableco). Efektive, oni ja teorie povas ankoraŭ defendi la la tezon ke la homa inspirita de la racio kaj brulita per la libera volpovo, faros nur bonajn agojn kontraŭ la tendenco desia malbona naturo. Sed praktike tio ne estas ebla. Se per sia racio la homo konfesos la valoron de la idealo tiam ĝi certe sentos oft profundan agon al tiu idealo; kaj tiu ago ofte inspiras ĝiajn agojn. Kaj se ĉi tiu kaj la libera ĉio, la naturo restas esence malbona, oni ne kapablas kredi ke la homo per siaj solaj racio kaj volpovo (=kiu cetere estas ankoraŭ ofte malforta) faros nur bonajn agojn. Kontraŭe; ni estas praktike certaj ke preskaŭ nur malbonajn agojn ĝi faros. El tio sekvas tre gravaj konkludo. Fomo ke ĉiuj institutoj en kiuj la homoj vivas, ke ĉiuj sistemoj laŭ kiuj la homoj vivas mem estas aranĝit, ke la ŝtato mem devas esti nur sistemoj de hom-dresado. Ke parabele kun la bestdresado, ni nun bezonas homdresadon. Nur la dresado per puno kaj timo kaj per forpreno de ĉiu libereco kapablos ion fari, ni diras ion fari, ordigi la homan kunvivadon. Estas en tiu kazo necesa la komunismo; ne la pozitiv komunismo (=ĉio apartenas al ĉiu) sed la negativa komunismo (=nenio apartenas al iu ajn).

Vi ĉiuj, gelegantoj, tuj sentas ke tia sistemo estas netolerebla por la homo. Tia sistemo estas kontraŭnatura. Se, kontraŭe, la homa naturo estas esence bona kaj nur bona, tiam oni venas logike al la plej kompleta liberalismo, sen ajn teoreca senmezura. Ni ne plu bezonas teoriojn por refuti tion. La historio devas la pruvojn. Fortuloj misuzis, elsuĉis malfortulojn.

Ni scias ke la homa naturo estas esence durnatura: bona kaj samtempe malbona; kiel ni diris en la komenco de la artiklo.

Elie x per la racio kaj la libera volkapableco, kiujn posedas la homo, ni kreas al la perfektig- kaj perfektigebleco de la homoj. Tio kion ni bezonas estas: reformadoj tute konformaj al la homa naturo.

Estas plej laŭ tiu sistemo ke plej da homoj sentos sin en feliĉega stato. Tiamaniere estas plej da okazoj en kiuj la bonaj instinktoj en la homoj laboras. Inter homoj kias naturaj postuloj (=postuloj de ilia naturo) estas kontentigitaj, ne okazas tion da krimoj (pro posedo ktp.) kion inter homoj kiuj vivas en hommalindaĵ situacioj. Estas tamen ankoraŭ multe da malbonaj faroj.

ER WAREN TWEE ESPERANTISTJES....

HET ESPERANTOBOOTJE

Aan M.T. mel.: "Van 2 Koninckskinderen"

mel.: "De zevende hemel"

I. Er waren twee Esperantistjes,
Ze hadden elkander zoo lief,
Ze konden bijeen veel komen,
Des middags in de Steenstraat alhier.
Zij hadden elkander gezworen
dat het slechts vriendschap zou zijn
Een ander lot werd hen beschoren
dit van liefde en minnepijn.

II. Zij was er een leuk blondinneke
Een kuiltje had z'in iedere wang
Een poez'lig dubbel kinneke
en 't tongetje een beetje lang.
Voor spelen en dart'len nooit moe,
een vroolijk en zonnig ding.
Toch hield zij 't hartje steeds toe
wanneer 't om echte liefde ging.

III. Hij was er een jong studentje
Had twee jaartjes nog te doen,
een aardig schrandere ventje
belust op een frisschen zoen.
Zijn haar en zijn wilde gebaren
getuigden van onstuimigheid
Hij kende niet de gevaren
der minne's "Lovesleid"

IV. Als zij elkander ontmoeten
in de groep of soms ook op straat
dan sloeg reeds bij 't eerste groeten
hun beider hartjes op maat.
En gauw werd de liefde geboren,
een spelletje vol zonneshijn.
Hij had er zijn hartje verloren
en zij was er haar glimlach kwijt.

V. Dit duurde nu enkele maanden
tot lente weer kwam in het land
en zij die 't een paartje reeds waanden
bemerkten.....het lek in de band.
Zij was er het spelletje reeds moe
en zond hem wandelen....fijn!
Ze sloot weer haar hartje toe
Hij bleef.....en voelde pijn.

VI. Ach wil mij nog aanhooren
Tot slot dees kleine moraal:
Werd zelfder lot U beschoren
beluister dan dees wijze taal:
"De liefde is de vrouw aangeboren,
Ze ziet in het leven slechts spel.
En is haar de schoonheid verloren,
dan is de man niet van tel".

(A. NORRO)

aan Henriette en Nand.

I.

Weet je wat er nu gebeurde
Wat de leden bracht veel vreugde
Dat Nand Roose zich koos eene vrouw
Lang moest het toch wel duren
eer dit feit kon gebeuren
Doch eindelijk vond hij; beloofde trouw

Refrein: En samen waren ze weldra door
zee in het Esperantobootje.

Gezelliger is het toch met z'n twee
in het Esperantobootje.
Liefde verbind hen met duurzamen band
Maar Esperanto blijft steeds 't verre
(strand

En komen er meer... ze varen al mee
met het Esperantobootje.

II.

Als professor die haar leerde
was't dat zij hem dra begeerde
Toch was't steeds diskussie en erg ka-
Als ze ooit nog ruzie maken (baal
weet Nand vlug de twist te staken
Hij spreekt dan de Esperantotaal.

III.

In de vreugde van hun minnen
Konden zij hun hart bedwingen
Verdoken bleef 't spel voor de gansche
Tot de Sososo zich roerde (groep
en hun duistere gang afloerde:
Toen deden zij op ons zwijgen beroep

IV.

't Is voorwaar een prachtig paartje
Niet zoo maar voor één jaartje
maar voor 't gansche leven zijn zij
(nu te saam.

Komt een kleintje hen verblijden
Geen mensch is die 't kan vermijden:
Het krijgt vast een Esperantonaam!

(A. NORRO)

88888888888

kaj de malfacilaĵoj. Certo, neniam oni tute forigos ilin. Sed la tiu-ĉi maniero oni igos ilin al sia minimumo. Oni nenoru ankau ke, se tamen per iu kruela, perforta, kontraŭnatura sistemo oni volu s tute forigi ilin, oni nenoru ke la homo estas ĉi tiu sufiĉe inteligenta por eligiti el la reto. Oni eltrovu kiu aj sistemon de davigado, de kontrolado ktp. - Ĉian la homo finfine trovas rimedo kontraŭ tia sistemo kaj ĉian tia sistemo laboros nur malfacile pro la kontraŭagado de la homoj. Nur unu rimedo tiam helpas: igi la homojn pli moralaj. Tiaj tiaj homoj, obeante al interna voĉo, ne decidus submeti sin al reguloj, aranĝoj, kaj en tio kuŝas la unu nura, vera, reala, sola progreso.

(R.A.N.D.I.)

8+8+8+8+8+8+8+8+8+8

POPOLUNUECO :

Vi scias kion la Romanoj diris: "Sana uenso en sana korpo". Vere, nense ni kapablas estiĝi sana se ĝi estas en sana korpo. Bona supernaturo ne estas ebla se ĝi estas bazita sur malbona naturo. La naturo ekzistas. Do, la naturo havas siajn leĝojn. La naturo estas kreitaĵo de Dio. Se do vi vundas la naturon, se v kontraŭgadas ĝiajn leĝojn, vi pekis. Tio venĝiĝas. La naturo malboniĝas. La supernaturo ne plu havas forten bazon. La supernaturo ankau vundiĝas, intelektaj kaj morale. Vere tre esceptaj estas la homoj kiuj atingas sanktecon per krip-ligo sub ia ajn formo de sia naturo. Tio estas vera por la individuo kaj por la popolo. Disŝiro de popolo est s vundigo de tiu popolo en ĝia naturo. Baldaŭ vi vidos la sekvojn en ĝia supernaturo intelekta kaj morale.

Por intelekto kaj morale altteni iun popolon, ne vundigu, sed plejble perfektigu ĝian naturon. Sole tio ne sufiĉas; sed ĝi estas tamen absolute necesa kondiĉo. Ĉio tio estas facile komprenebla.

Se vi volas ke iu popolo interesiĝu al religia vivo, al pli supernatura vivo, tiam ĝi devas interesiĝi al ĉio intelekt, do ankau al sia literaturo, si certe, Tio estas la ant ŝlaboro.

Popolo devas esti kiel eble plej multe fortirata de la materialismo. Tia ĝi iĝas komprenebla kaj akceptata por la supernaturo. Kij tiam oni devas fari kiel eble plej bone. Ni devas h vi la plej eble bonajn literaturajn kaj artajn kreitaĵojn kaj esprimojn de la homo spirito. Tio nur est s ebla se ĉiuj partoj de iu popolo en plena harmonio kunvivas kaj kunlaboras.

Konkludo : Pro du motivoj oni ne rajtas disŝiri popolon : 1) ĉar est s peko kontraŭ la naturleĝo 2) ĉar oni endanĝerigas la supernaturon.

(F.R.)

~ ~ ~ ~ ~

AUTORITATECO :

Kiel ĉiu aŭtoritato estas limig ta, tiel ankau ĉiu aŭtoritatulo est s limigita en sia aŭtoritateco. Profasoro de historio estas kompetentulo, sekve aŭtoritatulo pri historio kaj ne pri literaturo nek pri piedpilkulado nek pri iu ajn alia fako. Tiu profesoro, en la universitato, edukos studentojn al historiestoj kiuj do ank u iĝos aŭtorit tuloj pri la historio, sed ne pri alia fakoj al la historio. Kelkofte okazas ke intelektulo estas doktoro pri filozofio kaj ankau pri n turscienco. Tiam li estas aŭtorit tulo pri tiuj du fakoj kaj ne pri aliaj. Tre ofte okazas ke oni ĝisfunde studis unu br nĉon kaj duone alian. Tiam oni est s kompetentulo pri tiu unu br nĉo kaj duone aŭtoritatulo pri la dua kaj nenio pri la aliaj.

La samon ni devas diri pri la ekleziaj aŭtorit tuloj. Kristo nen edukis la aŭtorit tulojn unusajn pri kredo kaj morlo, do pri teologio kaj filozofio, kiu siavice edukis aliajn aŭtorit tulojn. Tio sinsekve okazis ĝis nun. La nuntempaj episkopoj kaj aliaj est s aŭtorit tuloj pri kredo kaj morlo, kaj ne pri aliaj aferoj. Certo okazas ke ankau iu episkopo speciale studis politikan scienccon, tiam li est s aŭtorit tulo ank u pri politiko, sed ne kiel episkopo, sed jes kiel politikisto.

Konkludo : Ĉiu aŭtorit tulo estas limigit, ankau eklezia aŭtorit tulo. Li est s tenit en la fako pri kiu li est s speciale instruit, kiam li speciale pristudis.

Nur Dio est s la absoluta aŭtorit tulo.

(F.R.)

~ ~ ~ ~ ~

- La vivo de virino inter 15 kaj 25 jaroj estas: lukto de koro kontraŭ mens inter 25 kaj 45 jaroj lukto de naturo kontraŭ la arto de la tuŝeto; de post 55 jaroj: firmega protakto de fortik-ĵo kontraŭ la atakoj de la tempo.

(Bernard Shaw)

ANGULO DE LA SERIOZA LABORO: - A/ Studadanguleto : Ĉu A, ĉu E ?

- 1) ĉu vi estas biciklo ?
- 2) ĉu vi venos sola ?
- 3) estas bela
- 4) estas varme
- 5) li juĝis ne oportuna diri tion publike
- 6) li estas malfrue, ĉu ne ?

Wanneer men bovenstaande voorbeelden leest, die men in gesprekken nogal veel vuldig tegenkomt, zou men waarschijnlijk niet meer weten wanneer men een A of een E aan de bijvoeglijke naamwoordstammen moet voegen. Nochtans wordt het eenvoudig als men een beetje na denkt. Het komt er allemaal op aan te zien of dat woord in betrekking staat met een zelfstandig naamwoord (en in dat geval met het eindigen op A, vermits het dan een bijvoeglijk naamwoord is) ofwel met een werkwoord (en in dat geval is het een bijwoord en moet het dus eindigen op E). Welke van de eerste zijn. 'Biciklo' kan onmogelijk een kwalificatie zijn van dus bepaalt het het werkwoord esti. Evenwel weten wij nu dat nu het werkwoord esti een bijvoeglijk naamwoord (uitgang A) volgt omdat esti steeds een identificatie, een veranschulping aanduidt tusschen een zelfstandigheid en een hoedanigheid van die zelfstandigheid. In dat geval kan er maar één opsie meer zijn: esti staat er voor een ander werkwoord. En inderdaad, de zin: "ĉu vi estas biciklo ?" staat er eigenlijk voor: "ĉu vi venis biciklo?". En in deze zin is 'biciklo' alleszins een bepaling van de manier waarop ge gekomen zijt; dus is het een bijwoord met E.

De tweede zin: "ĉu vi venos sola?" "Ĉu vi venos sola" heeft ook een betrekking tot venos, maar een andere. Vermits sola bepaalt het dan het werkwoord veni en is de zin identiek met: "ĉu sola vi venos?" (Zult gij alleen naar komen?) (en nu anders dan dat) Sola: vermits een bijvoeglijk naamwoord (het eindigt met A) bepaalt de zelfstandigheid vi. En dus betekent die zin: "Kont gij alleen?" (en niemand anders?).

De derde zin: "Estis bela" is alleen te verrechtvaardigen als een zelfstandig naamwoord, dat in het gesprek gekend is, onderverstaan is.

"Estis varma" betekent: Het is warm. Want "het is" wordt evenveel vertaald door "estas" als door "ĝi estas". Meent ge de volledige vertaling "ĝi estas" dan is het varma, want dan is varma een bepaling van ĝi.

"Li juĝis ne oportuna diri tion publike". We stellen nog als de vraag: wordt het beoordeeld door oportuna? Wilt gij zeggen dat hij ongelegen werd uit? E ja, dan: "Li juĝis ne oportuna" Wilt gij zeggen dat hij oordeelde dat het ongelegen was dit in 't publiek te zeggen? Zoo ja, dan: "Li juĝis ke ĝi estis oportuna diri tion publike". En zoo ziet ge dat oportuna een bepaling is van ĝi; en ziet ge ook dat "ke ĝi estis" onwille van de verkorting er uit gelaat is. Publike eindigt natuurlijk op E vermits het een bepaling is van diri.

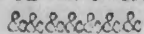
En eindelijk de laatste zin stelt ons voor het zelfde geval als de eerste zin waar estas er staat in de plaats van een ander werkwoord, nul. venos. Malfrue natuurlijk met E vermits het veni bepaalt. "Li estas malfrue" met malfrue als bepaling van li, heeft natuurlijk geen zin.

Is het duidelijk? Hogen wij hopen dat ge nu wat meer vertrouwd zijt met sommige rareiteiten (op het eerste zicht) van Esperanto.

(verzorgd door Drs. Fernand Roose)

B/ anguleto de la serĉemuloj

Kun la tre helpilaj silabenigo, sed kun specialaj premioj, ni rakontas la ĉiunonatajn konkursojn en ni revueto, de la pasinta monato. En la hodiaŭa numero ni daŭrigas per multe pli facilaj tasko, nome du "magiaj kvadratoj". La sekretario - prizorginto de tiu rubriko - atendas la respondojn antaŭ la 15-a de Februaro. Oni donu la solvojn al li en la grupo aŭ ilin sendos rekte al la sekretario: Pottenkersstraat nr 20 - Brugge.

Formo horizontale kaj vertikale la signojn vortojn (la krucoj anstataŭas literojn kaj la signo (R) signifas: R dikvorton)

I	2	3	4		I	2	3	4	
X	X	X	X	1. Monstro fiŝo (R)	X	X	X	X	1. Birdo
X	X	X	X	2. Altrangulo (R)	X	X	X	X	2. Birdo (R)
X	X	X	X	3. Dolorigi per pinta ilo.	X	X	X	X	3. Substanco por bak. (R)
X	X	X	X	4. Floro (R)	X	X	X	X	4. Speco de bongusto

